

§ 1. 1. W celu zapewnienia prawidłowej i terminowej realizacji inwestycji finansowanych z terenowego funduszu aktywizacji gospodarczej w latach 1971—1975 pracownikom służb inwestycyjnych, zatrudnionym w jednostkach realizujących inwestycje oraz w jednostkach nadzorujących inwestycje finansowane z tego funduszu, mogą być przyznawane nagrody.

2. Warunkiem przyznania nagrody jest zrealizowanie inwestycji zgodnie z planowanym kosztem uruchomienia jednego miejsca pracy i w terminie ustalonym przy podejmowaniu inwestycji oraz przyjęcie przez bank finansujący inwestycję rozliczenia z jej realizacji.

3. Przez inwestycję należy rozumieć nakłady objęte jednym zadaniem inwestycyjnym.

§ 2. 1. Wysokość nagrody dla jednego pracownika nie może przekroczyć kwoty jednomiesięcznego wynagrodzenia zasadniczego.

2. Łączna kwota nagród nie może przekraczać 0,3% wartości kosztorysowej inwestycji.

3. Wykaz pracowników uprawnionych do nagród oraz wysokość nagród ustala każdorazowo kierownik jednostki nadrzędnej inwestora.

4. Wypłata nagród może być dokonana po uzyskaniu przez inwestora zgody przewodniczącego prezydium właściwej rady narodowej.

5. Otrzymanie nagrody w trybie zarządzenia nie pozbawia pracowników służb inwestycyjnych prawa do korzystania z premii zgodnie z zasadami wynagradzania pracowników tych służb.

§ 3. 1. Nagrody dla pracowników służb inwestycyjnych podlegają zaliczeniu do kosztów inwestycji.

2. Przewidywane kwoty nagród zamieszcza się w zestawieniu kosztów inwestycji w pozycji „pozostałe nakłady”.

3. Zaliczenie nagród do kosztów inwestycji następuje po oddaniu inwestycji do eksploatacji.

§ 4. Nagrody przewidziane w zarządzeniu przysługują za realizację inwestycji rozpoczętych po dniu 1 stycznia 1971 r.

§ 5. Jeżeli inwestycja jest realizowana niezgodnie z umową lub z dokumentacją w stopniu zagrażającym spełnieniu warunków określonych w § 4 ust. 1 uchwały nr 52 Rady Ministrów z dnia 5 marca 1971 r. w sprawie utworzenia terenowego funduszu aktywizacji gospodarczej na lata 1971—1975 (Monitor Polski Nr 25, poz. 156), a kredytobiorca nie usunie nieprawidłowości w wyznaczonym przez bank terminie — bank może wstrzymać kredytowanie do czasu usunięcia tych nieprawidłowości. Jednocześnie bank może zażądać całkowitej spłaty kredytu ze środków przeznaczonych na finansowanie inwestycji, a co do zadań realizowanych na podstawie § 5 ust. 1 uchwały, podejmowanych ponad nakłady inwestycyjne, o których mowa w § 1 ust. 3 uchwały — z nadwyżek budżetowych rad narodowych, zablokowanych na odrębnych rachunkach bankowych i przeznaczonych na finansowanie zadań aktywizacji gospodarczej, jeżeli nie będzie można spłacić kredytu ze środków przeznaczonych na finansowanie inwestycji.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Jędrychowski

23

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 stycznia 1972 r.

w sprawie udzielania osobom fizycznym kredytu bankowego na remont bieżący budynków wielomieszkańczych w latach 1972—1975.

Na podstawie § 1 pkt 3 uchwały nr 11 Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1961 r. w sprawie ustalenia podstawowych zadań Powszechnej Kasy Oszczędności (Monitor Polski z 1961 r. Nr 9, poz. 51 i z 1969 r. Nr 48, poz. 370) i § 11 ust. 1 pkt 1 uchwały nr 125 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie odsetek od kredytów udzielanych przez banki oraz od środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 238) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osoby fizyczne będące właścicielami budynków wielomieszkańczych, w których czynsz na lokale pobierany jest na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie czynszów najmu za lokale mieszkalne (Dz. U. Nr 35, poz. 224), mogą uzyskać w Powszechnej Kasie Oszczędności w latach 1972—1975 kredyt na remont bieżący budynku, zwany dalej „kredytem”.

2. Z kredytu może również korzystać osoba nie będąca właścicielem budynku, jeżeli sprawuje zarząd budynku i ma prawo do dysponowania rachunkiem bankowym, otwartym na podstawie § 15 ust. 1 rozporządzenia wymienionego w ust. 1.

3. Kredyt może być przyznany, jeżeli na rachunku bankowym właściciela (zarządcy) budynku brak jest środków pieniężnych na pokrycie kosztów niezbędnego remontu bieżącego. Przyznany kredyt może być wykorzystany wyłącznie na pokrycie kosztów tego remontu.

§ 2. Kredyt przyznawany jest na wniosek właściciela (zarządcy) budynku, zaopiniowany przez organ do spraw gospodarki mieszkaniowej prezydium rady narodowej (miejskiej, dzielnicowej, gromadzkiej, osiedla) właściwej dla miejsca położenia budynku.

§ 3. 1. Wysokość kredytu nie może przekraczać 2% wartości odtworzenia budynku.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, w razie gdy kwota udzielonego kredytu nie przekracza 30 tys. zł.

§ 4. 1. Okres spłaty kredytu nie może przekraczać 8 lat.

2. Spłata kredytu rozpoczyna się po upływie 6 miesięcy od daty jego przyznania i dokonywana jest w równych ratach kwartalnych.

3. Oprocentowanie kredytu wynosi 3% w stosunku rocznym. Od nie zapłaconych w terminie rat przysługują bankowi dodatkowe odsetki za czas opóźnienia wpłaty w wysokości 8% w stosunku rocznym.

4. Spłata kredytu oraz kosztów oprocentowania i innych kosztów bankowych związanych z zaciągniętym kredytem może być dokonana na wniosek właściciela (zarządcy) budynku z wpływów czynszu najmu, przekazanych na rachunek bankowy, o którym mowa w § 1 ust. 2.

§ 5. Szczegółowy tryb udzielania i spłaty kredytu określa instrukcja Powszechnej Kasy Oszczędności.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: S. Jędrychowski